

ACTA

Expedient núm.	Òrgan col·legiat
PLN/2024/7	El ple

DADES DE CELEBRACIÓ DE LA SESSIÓ

Tipus de convocatòria:

Extraordinària urgent

Motiu: «APROVACIÓ URGENT DEL PUNT 2 I 3 PER DONAR TRÀMIT ALS ACTES ADMINISTRATIUS QUE SE'N DERIVIN»

Data i hora:

19 / de juny / 2024

Durada:

Des de les 21:30 fins a les 22:00

Lloc:

Sala de Plens

Presidida per:

SILVIA ESCALE FARRERA

Secretari:

Meritxell Navarro Muñoz

ASSISTÈNCIA A LA SESSIÓ

Núm. d'identificació	Nom i Cognoms	Assisteix
48059637X	Adriana Yusta Cau	SÍ
49260021R	Carme Torrent Monje	SÍ
45541378K	Daniel Garcia Llobet	SÍ
43705174E	Dolors Ferran Llopart	SÍ
78101817G	Eric Jurado Roma	NO
47687256E	Felip Llovera Canes	SÍ
78077165P	Joan Talam Gilabert	SÍ
43713729K	Maria Carmen Monje Ruiz	SÍ

43707761X	Ramon Rulló Vilaró	SÍ
40891125T	Rosa Puigfel Pifarré	SÍ
47699401T	SILVIA ESCALE FARRERA	SÍ

Una vegada verificada pel Secretari la constitució vàlida de l'òrgan, el President obre la sessió, procedint a la deliberació sobre els assumptes inclosos en l'ordre del dia

A) PART RESOLUTIVA

RATIFICACIÓ DE LA SITUACIÓ D'URGÈNCIA: EXPOSICIÓ DELS MOTIUS

Favorable	Tipus de votació: Unanimitat/Assentiment
------------------	---

Resolució:

La Secretària informa al Ple del motiu de la urgència d'aquesta sessió:

Referent al punt 2 de la convocatòria, expedient 649/2024, s'han de complir els terminis d'execució i justificació estipulats a les diferents bases reguladores de les subvencions atorgades per les actuacions, alhora que s'ha d'efectuar el pagament als proveïdors de les certificacions d'obra.

Referent al punt 3 de la convocatòria, expedient 146/2023, s'ha de donar tràmit al pla d'ordenació urbanística municipal de Bellvís per a la seva aprovació provisional i posterior tramesa a urbanisme i garantir l'eficàcia dels actes administratius que en derivin del mateix.

S'aprova per unanimitat de tots els membres assistents.

Expedient 649/2024. Modificació de Crèdits

Favorable	Tipus de votació: Unanimitat/Assentiment
------------------	---

Fets i fonaments de dret:

És necessària la realització d'una despesa que no es pot demorar a l'exercici següent, amb consignació pressupostària **inexistent i insuficient** al Pressupost de l'Ajuntament de Bellvís per a l'exercici 2024, consistent en el següent:

- Suplement de crèdit: davant la finalització de les obres del consultori mèdic de Bellvís, la direcció facultativa de l'obra ha advertit l'existència de preus contradictoris i excessos d'amidaments, el que implica major despesa.

- Suplement de crèdit: ha estat atorgada una subvenció a favor de l'Ajuntament de Bellvís per import de 75.822,93 euros, corresponent a la millora de la xarxa d'aigua potable del carrer Fèlix Casaus de Bellvís. Després de l'actualització de preus del projecte inicialment presentat, el cost de l'obra ha augmentat.

Atès l'exposat es procedirà a finançar l'actuació amb nous ingressos provinents de les subvencions que es consideren com a ingressos finalistes i afectats a les despeses indicades, i en allò que no estigui cobert, mitjançant Romanent de Tresoreria per a despeses generals provinent de l'exercici 2023.

Atès l'anterior, l'estructura de la modificació de crèdits proposada és la següent:

SUPLEMENTS DE CRÈDIT

Classificació		Descripció econòmica	Crèdit inicial	Increment	Crèdit final
Programes	Econòmica				
312	62201	Adequació i millora de les prestacions del Dispensari Mèdic de Bellvís	126.285,00 €	9.051,08 €	135.336,08 €
161	61902	Millora xarxa d'aigua potable Fèlix Casaus	75.800,00 €	16.086,01 €	91.886,01 €
		TOTAL.....		25.137,09 €	

FONTS DE FINANÇAMENT

Pel que fa a l'actuació del consultori mèdic, està previst al pressupost un ingrés d'una subvenció del PUOSC per import de 23.244,00 €. No obstant, les bases reguladores de la subvenció disposen el següent:

- La despesa mínima realitzada i justificada de l'activitat subvencionable exigible per considerar acomplerts l'objecte i la finalitat de la subvenció és del 60% del pressupost subvencionable, sempre que l'execució del projecte no suposi una alteració de la puntuació obtinguda en la fase de valoració: L'ajuntament ha assolit el 60% del pressupost subvencionable.
- Si es compleix la despesa mínima prevista a l'apartat anterior, però el cost final efectiu del projecte subvencionat és inferior al cost inicialment pressupostat, s'ha de reduir, en la mateixa proporció, la quantia de la subvenció atorgada, sempre que es compleixi amb l'objecte i la finalitat de la subvenció. No obstant, si la desviació pressupostària entre el cost inicialment pressupostat i el cost final justificat no excedeix el 20%, no es reduirà la subvenció atorgada, sempre que es compleixin l'objecte i la finalitat de la subvenció i que no hi hagi sobrefinançament.

El cost inicialment previst era de 159.108,95 €. El cost definitiu de l'obra és de 135.336,08 €. Això implica que la subvenció s'ha de reduir en la mateixa proporció. Considerant que la reducció és del 14,94 %, la subvenció ha rebre ha d'esser de 102.070,50 €.

No obstant això, s'estableix que si la reducció no és superior al 20%, no hi haurà reducció, sempre que l'Ajuntament assoleixi el 20% del cost de l'obra. Per tant, l'import a rebre és el 80% del cost de l'obra, que és de 108.268,86 €.

A continuació un quadre comparatiu de la situació anterior i l'actual:

	COST I NICIAL	SUBV ENCI	COST P REVIST	DESV IACI	RED UCCI	SUBV ENCI	MÀXI M	REBUT AL 2023	PEN DEN	RTG G
--	--------------------------	----------------------	--------------------------	----------------------	---------------------	----------------------	-------------------	--------------------------	--------------------	------------------

		O		O	O	O	SUBV		T	
ABAN	159.10	120.0	126.282	20,63	24.75	100.2	101.02	72.000,0	28.23	26.05
S MC	8,95 €	00,00 €	,94 €	%	6,00 €	30,77 €	6,35 €	0 €	0,77 €	2,17 €
DESP	159.10	120.0	135.336	14,94	0,00	108.2	108.26	72.000,0	36.26	27.06
RES	8,95 €	00,00 €	,08 €	%	€	68,86 €	8,86 €	0 €	8,86 €	7,22 €
MC		€				€			€	€
								INCRE	8.038	1.015
								MENT	,09 €	,05 €

Per tant, suposa que inicialment s'havia previst les següents fons de finançament:

RTFA	72.000,00 €
RTGG	31.041,00 €
PUOSC GENCAT	23.244,00 €
TOTAL	126.285,00 € (per prudència, 2,06 € més que el cost previst)

Ara correspon el següent finançament:

RTFA	72.000,00 €
RTGG	27.067,22 €
PUOSC GENCAT	36.268,86 €
TOTAL	135.336,08 €

Això implica una reducció del RTGG en -3.973,78 € i un increment dels ingressos PUOSC en +13.024,86 €.

Classificació Econòmica	Descripció econòmica	Import

87000	Romanent de Tresoreria per a despeses generals (RTGG)	- 3.973,78 €
75082	CCAA - PUOSC 2020-2024 - CONSULTORI	+ 13.024,86 €
	TOTAL.....	+ 9.051,08 €

Pel que fa a l'actuació de la millora de la xarxa d'aigua potable del carrer Fèlix Casaus de Bellvís, està previst al pressupost un ingrés d'una subvenció de la Diputació de Lleida per import de 75.822,93 €. Al pressupost es va preveure un cost de l'actuació per import de 75.800,00 euros, i després de l'actualització de preus del projecte inicialment presentat, el cost de l'obra ha augmentat, segons el pressupost del projecte tècnic a 91.886,01 euros.

El cost inicialment previst era de 75.800,00 €. El cost previst al pressupost del projecte és de 91.886,01 €.

Això implica un augment de despesa que es podrà finançar amb RTGG per un import de 16.086,01 €.

Classificació Econòmica	Descripció econòmica	Import
87000	Romanent de Tresoreria per a despeses generals (RTGG)	16.086,01 €
	TOTAL.....	16.086,01 €

FONAMENTS DE DRET

L'article 177.1 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (TRLRHL) i l'article 35 del RD 500/1990, de 20 d'abril, disposen que quan s'hagi de realitzar alguna despesa que no es pugui demorar fins l'exercici següent i no existeixi al pressupost de la corporació crèdit o aquest sigui insuficient o no ampliable, el president incoarà l'expedient de concessió de crèdit extraordinari o suplement de crèdit quan el crèdit previst sigui insuficient.

L'article 177.2 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el TRLRHL enuncia que l'expedient, l'haurà d'informar la Intervenció i se sotmetrà a l'aprovació del Ple amb els mateixos tràmits i requisits que el pressupost.

L'article 177.4 del RDL 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el TRLRHL i l'article 36 del RD 500/1990, de 20 d'abril, estableixen que a l'expedient s'hi especificarà la corresponent aplicació pressupostària així com el finançament corresponent, el qual podrà ser amb càrrec al romanent líquid de tresoreria, nous o majors ingressos recaptats sobre els totals previstos al pressupost corrent i mitjançant anul·lacions o baixes de crèdits de despeses de d'altres aplicacions pressupostàries del pressupost vigent, sempre que no s'afecti al servei.

L'expedient haurà d'acreditar que els ingressos previstos al pressupost es venen efectuant amb normalitat amb l'excepció d'aquells que tinguin caràcter finalista.

L'article 22.2.e de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del règim local estableix que l'aprovació de la modificació del pressupost correspon al Ple.

L'article 47.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del règim local disposa que els acords de les corporacions locals s'adopten com a regla general, per majoria simple dels membres presents.

L'article 3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera disposa que l'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos, entre d'altres, es realitzarà en un marc d'estabilitat pressupostària coherent amb la normativa europea.

L'article 3 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera estableix que l'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos, entre d'altres, se sotmetrà al principi d'estabilitat pressupostària.

L'article 16.2 del RD 1463/2007, de 2 de novembre, pel qual s'aprova el reglament de la Llei 18/2001, de 12 de desembre, d'Estabilitat pressupostària enuncia que la Intervenció elevarà al Ple un informe sobre el compliment de l'objectiu d'estabilitat. L'informe s'emetrà amb caràcter independent.

Vist que la Intervenció i la Secretaria han emès informe, en virtut del que disposa l'article 177.2 TRLHL, se sotmet al Ple l'adopció dels següents acords,

Vista la proposta de resolució PR/2024/252 de 17 / de juny / 2024.

Resolució:

PRIMER.- APROVAR INICIALMENT l'expedient de modificació de crèdits 04/2024 mitjançant suplement de crèdit del pressupost vigent finançat amb Romanent de Tresoreria per a despeses generals (RTGG), amb el següent detall:

SUPLEMENTS DE CRÈDIT

Classificació		Descripció econòmica	Crèdit inicial	Increment	Crèdit final
Programes	Econòmica				
312	62201	Adequació i millora de les prestacions del Dispensari Mèdic de Bellvís	126.285,00 €	9.051,08 €	135.336,08 €
161	61902	Millora xarxa d'aigua potable Fèlix Casaus	75.800,00 €	16.086,01 €	91.886,01 €
		TOTAL.....		25.137,09 €	

FONTS DE FINANÇAMENT

Ajuntament de Bellvís i Els Arcs

C/ Domènec Cardenal 48, BELLVÍS. 25142 (Lleida). Tel. 973565000. Fax: 973565668

Classificació Econòmica	Descripció econòmica	Import
75082	CCAA - PUOSC 2020-2024 - CONSULTORI	13.024,86 €
87000	Romanent de Tresoreria per a despeses generals (RTGG)	12.112,23 €
	TOTAL.....	25.137,09 €

SEGON.- EXPOSAR al públic aquest expedient, durant el termini de quinze dies hàbils, mitjançant un edicte al Butlletí Oficial de la Província i al tauler d'anuncis i a la seu electrònica de l'Ajuntament de Bellvís.

Si no es presenten reclamacions, l'acord serà ferm. En cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes, comptat des de la finalització del període d'exposició pública, per resoldre-les.

TERCER.- DONAR COMPTE d'aquest acord a la unitat d'Intervenció per a fer les oportunes anotacions i assentaments.

Expedient 146/2023. Planejament General (Aprovació o Revisió)

Favorable

Tipus de votació: Unanimitat/Assentiment

Fets i fonaments de dret:

Vista la proposta de l'informe de Secretaria de data 23/06/2022, en la qual s'argumenta la necessitat de tramitar el procediment per promoure el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

Iniciat l'expedient i realitzada la tramitació establerta en la normativa aplicable, que ha quedat plasmada mitjançant la realització dels següents tràmits:

En data 13 de novembre de 2009, es va comunicar a la Diputació de Lleida i es va publicar als diaris de La Mañana i el Segre, l'acord del Programa de Participació Ciutadana per a la formulació del POUM de Bellvís.

En data 20 de gener de 2010, es va efectuar la consulta popular.

En data 18 de juny de 2010, es va obtenir informe energètic dels SSTT de Lleida.

En data 12 de setembre de 2011, es va obtenir informe per part d'Endesa.

En data 18 de novembre de 2011, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe del Departament de Cultura en relació amb la protecció patrimonial.

En data 23 de novembre de 2011, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DARP).

En data 23 de desembre de 2011, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe dels SSTT de Lleida, departament de carreteres.

En data 18 de juliol de 2012, es va reunir la Comissió Tècnica del POUM de Bellvís, on es fa una explicació del full de ruta i de la tramitació del POUM.

En data 27 de desembre de 2012, el Ple de l'Ajuntament de Bellvís va acordar, entre altres, el següent acord:

“Primer.-. Publicar i sotmetre a informació pública l'avanç del Pla d'ordenació urbanística municipal, així com l'informe de sostenibilitat ambiental preliminar que en forma part, pel termini de d'un mes”.

En data 9 de gener de 2013, es va comunicar al Departament de Territori i Sostenibilitat, l'aprovació de l'avanç del POUM de Bellvís.

En data 17 de gener de 2013, es va publicar al BOP de Lleida, l'acord del Ple de l'Ajuntament de Bellvís de data 27 de desembre de 2012, pel que s'acordava l'aprovació de l'avanç del POUM.

En data 22 de gener de 2013, el Ministeri d'Hisenda adverteix de la necessitat d'informar de la possible afectació de bens de la seva titularitat pel POUM.

En data 5 de febrer de 2013, s'emet informe del Departament de Cultura sobre l'avanç del POUM. En la mateixa data s'emet informe del Departament de Territori sobre l'avanç del POUM.

En data 11 de febrer de 2013, l'Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental de Lleida (OTAALL) s'emet l'informe corresponent.

En data 26 de febrer de 2013, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

En data 19 de febrer de 2016, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

En data 17 de març de 2017, la Secretaria va emetre certificat de la publicació i informació pública i de la manca d'al·legacions presentades en el període d'informació pública.

En data 12 de desembre de 2017, va tenir entrada al Registre de l'Ajuntament de Bellvís, informe dels SSTT Municipals, respecte de la proposta de l'aprovació inicial del POUM.

En data 30 de juny de 2022, el Ple de l'Ajuntament de Bellvís, en sessió ordinària va adoptar, entre altres, l'acord relatiu a l'aprovació inicial del POUM de Bellvís.

En data 4 de juliol de 2022, es va donar audiència als municipis limítrofs.

En data 7 de juliol de 2022, es va sol·licitar al Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori l'obtenció dels corresponents informes sectorials mitjançant el formulari "Sol·licitud d'informes sectorials per a la tramitació del planejament urbanístic", amb núm. de registre 0180/1792/2022.

En data 7 de juliol de 2022, es va lliurar al Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori l'aprovació inicial del POUM de Bellvís mitjançant el formulari «Lliurament de la documentació del pla urbanístic derivat aprovat per l'Ajuntament», amb núm. de registre 0180/1791/2022.

En data 8 de juliol de 2022, es va exposar durant 45 dies hàbils, exclòs el mes d'agost, al Butlletí Oficial de la Província de Lleida (BOP) núm. 130, l'acord d'aprovació inicial. Així mateix, en data 11 de juliol de 2022, es va exposar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 8706, i en data 12 de juliol de 2022 al Tauler de l'Ajuntament de Bellvís i a l'E-tauler de l'Ajuntament de Bellvís.

També va estar exposat als diaris de premsa "El Segre", en data 6 de juliol de 2022; i al diari "La Mañana", en data 7 de juliol de 2022.

Durant el període d'audiència i d'exposició pública, es van formular al·legacions per part dels interessats següents:

-COTIMEN SCCL

-EDISTRIBUCIÓN REDES DIGITALES, SLU

-JAUME ARDERIU SOLSONA

-JOSÉ LUÍS VITERI ALDECOA

-ROSA Mª MONCASÍ MAZARICO I JOSEP ANTON SERRANO SOLSONA

-RAMON CERDÀ MOTA, MARIA VERICAT SABATÉ, MARIA CERDÀ VERICAT I MARTA CERDÀ VERICAT

-RAMON SOLÉ LLOBET

-FRANCISCO XAVIER MITJANS NIUBÓ I RAMON MITJANS NIUBÓ

-CARME MONCASÍ FALIP

-JOSEP MARIA SANDIUMENGE I JOSEP RAMON SERRANO TORNÉ

En data 23 de juny de 2023, i a petició expressa dels serveis territorials segons informe dels Serveis Territorials a Lleida, Oficina Territorial d'Acció i Avaluació Ambiental, de data 6 de setembre de 2022, s'ha donat audiència durant 45 dies, exclòs el mes d'agost, a les següents entitats, sense que s'hagin formulat al·legacions per part d'aquestes:

-IPCENA:

oData d'obertura de la notificació: No ha accedit a la notificació. Els efectes de la notificació es produeixen a partir del dia 4 de juliol de 2023.

-GEPEC

oData d'obertura de la notificació: Els efectes de la notificació es produeixen a partir del dia 3 de juliol de 2023

-EGRELL

oData d'obertura de la notificació: Els efectes de la notificació es produeixen a partir del dia 27 de juny de 2023

-TRENCA:

oData d'obertura de la notificació: Els efectes de la notificació es produeixen a partir del dia 26 de juny de 2023.

S'han rebut els següents informes sectorials:

-20220725 - TURISME.

-20220801 - CONSELL CATALA ESPORT.

-20220906 - SSTT LLEIDA.

-20220906 - TELECOMUNICACIONS.

-20220908 - EMPRESA I TREBALL COMERÇ.

-20220909 - AERONAUTICA.

-20220909 - ATM.

- 20220909 - CHE ACUSAMENT REBUDA.
- 20220909 - DARP LLEIDA.
- 20220909 - ICGC.
- 20220909 - POLITIQUES DIGITALS.
- 20220912 - EMPRESA I TREBALL COMERÇ.
- 20220915 - AGENCIA CATALANA RESIDUS.
- 20220916 - AFERS RELIGIOSOS.
- 20220927 - CULTURA I ARQUEOLOGIA.
- 20221005 - PATRIMONI CULTURAL.
- 20221020 - CULTURA
- 20221027 - ACA
- 20221117 - AERONAUTICA
- 20221118 - AERONAUTICA
- 20230626 - CHE

En data 19/12/2023 entra al registre de l'Ajuntament la declaració ambiental estratègica del Pla d'ordenació urbanística municipal de Bellvís i els Arcs (exp. U13/004 – OTAALL20130005), amb caràcter favorable, amb les precisions següents:

«a) Cal que el planejament derivat i els projectes d'urbanització que desenvolupin el Pla prevegin tècniques per afavorir la infiltració de l'escorrentiu, per tal de minimitzar els efectes de l'augment de la superfície impermeabilitzada.

b) Cal incorporar a les fitxes de Patrimoni cultural les determinacions de l'informe del Departament de Cultura emès en fase d'aprovació inicial.

c) La normativa del POUM haurà d'incorporar la regulació de l'abastament i el sanejament de forma coherent amb les determinacions de l'Agència Catalana de l'Aigua.

d) El director ambiental del POUM ha de trametre a l'òrgan ambiental un informe triennal de seguiment ambiental del pla, a partir de la data d'entrada en vigor del POUM.»

En data 11/01/2024 es va sol·licitar a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Lleida, als efectes del que disposa la Disposició Transitòria 18 del TRLUC, que es manifestés sobre si era necessari que emetés un informe urbanístic territorial sobre els aspectes del pla relatius

a qüestions de legalitat i a qüestions d'oportunitat d'interès supramunicipal, per tal que poguessin ésser considerats en l'acord d'aprovació subsegüent.

L'informe emès per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Lleida, en l'apartat "V. Valoració de l'expedient / Observacions principals", assenyala una sèrie de condicionants.

Amb la nova redacció es pretén assolir els condicionants esmentats anteriorment.

Vist que l'aprovació provisional correspon al Ple de la Corporació conforme als articles 22.2. c) i 47.2. II) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, el Ple adopta el següent,

Vista la proposta de resolució PR/2024/251 de 17 / de juny / 2024.

Resolució:

PRIMER. Desestimar les següents al·legacions:

“COTIMEN SCCL

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

L'empresa COTIMEN SCCL ha formulat en data 6 d'octubre de 2022, al·legacions contra l'acord d'aprovació inicial del Ple de l'Ajuntament, proposant una modificació de la gestió urbanística i de l'àmbit dels sectors i PAUs aprovats inicialment.

SEGON.- SOBRE LA DETERMINACIÓ DE L'AMBIT DEL PAU

En primer lloc, l'article 4 LRBRL reconeix a l'administració la seva potestat reglamentària i planificadora. I aquesta desplega els seus efectes a través de les competències que li són reconegudes, tals com les que reconeix l'article 25.2.a) LRBRL, d'acord amb la normativa sectorial (estatal o autonòmica).

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós administratiu, Secció 5ª, Sentència de 14 Juny 2011, Rec. 3828/2007, va determinar que:

“Esta Sala ha declarado en reiterada jurisprudencia que la potestad de planeamiento, aún siendo discrecional, se circunscribe a un fin concreto: la satisfacción del interés público, hallándose condicionada al mismo tiempo por los principios de interdicción de la arbitrariedad e igualdad consagrados en los artículos 103.1, 9.3 y 14 de la Constitución.

Así, entre otras, Sentencias de 26 de julio de 2006 (casación 2393/2003), 30 de octubre de 2007 (casación 5957/2003) y 24 de marzo de 2009 (casación 10055/2004). En la primera de ellas se insiste precisamente en que «las potestades de planeamiento urbanístico se atribuyen por el ordenamiento jurídico con la finalidad de que la ordenación resultante, en el diseño de los espacios habitables, de sus usos y de sus equipamientos, y de las

perspectivas de su desarrollo, ampliación o expansión, sirva con objetividad los intereses generales; no los intereses de uno o de unos propietarios; ni tan siquiera los intereses de la propia Corporación Municipal”.

Per tant, tres són els eixos vertebradors de la potestat reglamentària unida al planejament urbanístic. El primer, l'existència de l'*ius variandi* de l'administració; el segon, la discrecionalitat que li correspon en l'exercici de la potestat; i per últim, la necessitat d'atendre a l'interès general i no als interessos particulars.

Respecte del *ius variandi*, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós administratiu, Secció 3^a, Sentència 621/2015 de 30 Jul. 2015, Rec. 194/2011, disposa:

“contiene, en sí misma, un ius variandi de las situaciones anteriores para hacer posible la adaptación a nuevos criterios y prioridades; sólo demostrando que la regulación aprobada es irracional, incongruente o incoherente con la realidad del territorio o de la población, o que resulta inoperante o imposible habida cuenta de la situación fáctica del sector, o que es contraria al interés público, podría concluirse en su nulidad”.

Respecte de la discrecionalitat, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós administratiu, Secció 3^a, Sentència 621/2015 de 30 Jul. 2015, Rec. 194/2011, disposa:

“Esta Sala y Sección, entre otras, en sentencia número 278, de 25 de marzo de 2009, recurso ordinario 85/2006, declaró: “Pues bien, como es sabido los instrumentos de planeamiento tienen vigencia indefinida, pero que termina cuando son sustituidos por otros de igual o superior jerarquía normativa; por otro lado, la potestad de planeamiento es por su propia naturaleza ampliamente discrecional, en cuanto que conformadora y encauzadora del territorio y su futuro desarrollo [...]”.

Així doncs, el que es requereix per la ordenació urbanística, en aquest cas per que respecta a aquest PAU, és la seva necessitat de configuració i estar justificada la inclusió o no de determinades finques.

En el present cas, es planteja per part dels interessats una alteració en la configuració i ordenació del PAU 7, excloent les finques 25061A004000420000FI i 002404300CG11F i incorporant únicament la seva finca de la que són propietaris (25061A00400043).

Sense entrar a valorar la possible finalitat individual que persegueix aquesta petició, en tot cas en ànim, lògicament, de protecció del seu dret de propietat, el que correspon a aquest Ajuntament es valorar la necessitat, idoneïtat i interès general que persegueix el canvi proposat.

No es pot considerar que sigui idoni ni es protegeixi l'interès general per dos motius:

- El primer, la incorporació de la finca confrontant dins del PAU garanteix una continuïtat amb el planejament urbanístic actual, doncs la resta de finques que integren el SUDi-1, que

formen part d'un pla parcial d'àmbit discontinu, ja es troben incardinades dins d'un instrument de planejament derivat, com es el Pla Parcial urbanístic del sector industrial situat al costat de la carretera de Bell-lloc a Bellvís (Exp.: 2005 / 019737 / L).

Per tant, de l'execució que en derivi d'aquest en resultarà una continuïtat harmònica amb l'execució del PAU 7 que en resulti.

- El segon, el SUDi-1 es troba regulat actualment pel Parcial Pla parcial urbanístic del sector industrial situat al costat de la carretera de Bell-lloc a Bellvís (Exp.: 2005 / 019737 / L).

Aquest es troba aprovat definitivament i inclús iniciada la seva execució. La seva execució i regulació apareix clarament a l'article 114 POUM: *"En el sòl urbanitzable delimitat el Pla es desenvolupa mitjançant plans parcials, l'executivitat dels quals és condició prèvia a la realització d'intervencions a l'àmbit que els afecta, llevat del supòsit dels sistemes generals que s'executin de forma independent dels sectors"*.

Per tant, incorporar les finques 25061A004000420000FI i 002404300CG11F al SUDi-1 suposaria una modificació substancial del PP que el desenvolupa, contrari a l'interès general degut a la necessitat de noves tramitacions que limitarien el seu desenvolupament i per altra banda, un distorsió de la situació jurídica consolidada per part dels propietaris actuals que en formen part, el que suposa una infracció del principi de seguretat jurídica en les actuacions de l'administració pública.

A més, la finca 25061A00400041 conté actualment la bàscula i l'omplidor de botes, serveis que presta l'ajuntament de Bellvís als usuaris en l'àmbit de preservar l'economia agrícola i ramadera del terme municipal. Per tant, és evident que garantir la celeritat en l'execució del PP suposa garantir en tot cas l'interès general dels ciutadans, per poder prestar el servei amb més qualitat.

QUART.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Considerant que la determinació del planejament urbanístic forma part de l'àmbit discrecional de l'administració pública, en l'ús del *ius variandi*, i que la motivació d'aquesta determinació obeeix a les causes exposades, resumidament: interès general i harmonia del territori, a banda de la protecció d'instruments ja aprovats i en execució que dilatarien la seva definitiva execució, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Bellvís, òrgan competent per la resolució de les al•legacions i l'aprovació inicial del document, la desestimació de les al•legacions, mantenint el PAU 7 (actualment PAU 6) en la seva configuració inicial."

"EDISTRIBUCIÓN REDES DIGITALES, SLU

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL•LEGACIONS

L'empresa EDISTRIBUCIÓN REDES DIGITALES, SLU ha formulat en data 14 d'octubre de 2022, al•legacions contra l'acord d'aprovació inicial del Ple de l'Ajuntament, en els següents termes:

- 1- Informe sectorial a EDISTRIBUCIÓN REDES DIGITALES S.L.U. detallando las previsiones actualizadas de los desarrollos urbanísticos propuestos por el POUM.
- 2- Se especifique el coste de las infraestructuras eléctricas necesarias para los desarrollos urbanísticos del POUM determinándose la participación y deber de costear la ejecución de estas por parte de los propietarios de suelo.

SEGON.- SOBRE LA NECESSITAT DE L'INFORME SECTORIAL PER LES PREVISIONS DELS DESENVOLUPAMENTS URBANÍSTICS PROPOSATS

En primer lloc, l'article 55.1 TRLUC disposa que *"La planificació urbanística del territori es duu a terme mitjançant el planejament urbanístic general, que és integrat pels plans directors urbanístics, pels plans d'ordenació urbanística municipal i per les normes de planejament urbanístic"*.

I afegeix a l'apartat 2: *"El planejament urbanístic general es desenvolupa per mitjà del planejament urbanístic derivat, que és integrat pels plans especials urbanístics, pels plans de millora urbana, pels plans parcials urbanístics i pels plans parcials urbanístics de delimitació"*.

En aquest sentit, el POUM es un document que fixa les directrius, límits i contingut genèric pel desenvolupament urbanístic, sense àmbit de concreció al detall dels aspectes a desenvolupar. Fixa les característiques essencials i mínimes de les diverses zones del municipi de Bellvís esperant que siguin els propietaris, per qualsevol dels mitjans de desenvolupament que preveu la norma, realitzin el seu desplegament.

Per aquest mateix motiu, la norma preveu que sigui el planejament derivat, tret de concretes excepcions, el que estableixi les condicions de desenvolupament, fixant i concretant les característiques de la urbanització, la delimitació dels espais i les condicions d'edificació i serveis, que hauran de respectar les previsions establertes al POUM, entre altres. Així ho disposa l'article 55.3 TRLUC: *"El planejament urbanístic derivat està supeditat a les determinacions del planejament urbanístic general"*.

L'àmbit i contingut del POUM ve determinat per l'article 57.2 TRLUC: *"Correspon als plans d'ordenació urbanística municipal, com a mínim: a) Classificar el sòl, amb vista a l'establiment del règim jurídic corresponent. b) Definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 3. c) Definir l'estructura general que cal adoptar per a l'ordenació urbanística del territori i establir les pautes per fer-ne el desenvolupament"*.

Per tant, la naturalesa jurídica d'aquests instruments és clarament d'establir bases i condicions essencials però sense àmbit d'extensió o perfecta i completa regulació, això és, sense detallar els aspectes bàsics i concrets que implicarà el seu desenvolupament. En aquest cas, el POUM no detalla la tipologia de les instal·lacions elèctriques doncs hauran d'esser els instruments de planejament derivat els que fixin el contingut atenent a les condicions pròpies de l'edificació que es realitzarà.

En primer lloc, per la pròpia naturalesa del POUM. Prefixar en aquest document les particularitats de les instal·lacions a realitzar implicaria una limitació tant temporal com física del desenvolupament posterior. No es poden preveure les necessitats concretes del desenvolupament, no obstant es fixin les condicions generals i mínimes que hauran de regir per aquest.

L'article 58 TRLUC disposa el següent:

- En sòl urbà: *“a) Apliquen les tècniques de qualificació o zonificació del sòl i de reserva o afectació d'aquest per a sistemes urbanístics generals i locals, respectant sempre la proporció adequada a les necessitats de la població. b) Assignen usos detallats per a cada zona. c) Regulen els paràmetres i els criteris d'harmonització formal i compositiva de les edificacions. d) Determinen quins valors arquitectònics, arqueològics, paisatgístics i mediambientals hi han d'ésser protegits. e) Regulen l'ús del subsòl, d'acord amb l'article 39, per fer factibles la prestació dels serveis i la implantació de les infraestructures necessàries per a la col·lectivitat, respectant sempre els aprofitaments privats que hi siguin compatibles”.*

Aquestes determinacions no requereixen d'estudis o increments de la capacitat elèctrica per les construccions existents dins del sòl urbà. En tot cas, els canvis o increments d'aquests, quan impliquin una transformació de la xarxa elèctrica, requeriran els corresponents informes de la interessada, pel cas que sigui necessari. No obstant, no ve determinada aquesta modificació del POUM, sinó per les actuacions pròpies dels propietaris en l'exercici dels seu dret de propietat i d'acord amb les determinacions urbanístiques del POUM.

- En sòl urbà consolidat o no consolidat: *“detallen l'ordenació urbanística del sòl, fixen els paràmetres urbanístics necessaris per a l'atorgament de llicències d'edificació i assenyalen les alineacions. Pel que fa a l'ordenació de volums, el pla en pot preveure una amb caràcter obligatori o diverses d'alternatives. En aquest darrer supòsit, el pla pot especificar gràficament les dites alternatives, o bé concretar els paràmetres de l'edificació que, sense alterar l'aprofitament urbanístic de la zona o de l'illa, admeten variació”.*

No obstant, una de les característiques específiques del sòl urbà no consolidat és que requereix l'aprovació i aplicació d'actuacions urbanístiques transformadores, per exemple amb PMU o PAU, entre altres (vid. art. 31.2 TRLUC). Per tant, seran aquests instruments en el moment del seu desenvolupament els que hauran de concretar les necessitats energètiques i on s'hauran de sol·licitar els corresponents informes sectorials per la seva aprovació i/o desenvolupament.

Així mateix, pel que respecta al sòl urbà no consolidat, l'article 30.b) TRLUC ho sotmet a *“les alineacions o les rasants, o bé completar o acabar la urbanització en els termes assenyalats per l'article 29.a, tant si han estat inclosos amb aquesta finalitat en un polígon d'actuació urbanística o en sector subjecte a un pla de millora urbana com si no hi han estat inclosos”.*

Novament, seran aquests instruments els que, en la seva aprovació, requeriran dels informes sectorials corresponents.

Igualment, en el cas de sòl urbanitzable delimitat o no delimitat, on es fixen únicament factors i magnituds màximes, però en cap cas d'imposició directa, ex article 58.7 TRLUC. No obstant, en determinats sectors on ja es preveu el seu desenvolupament, ho és per la preexistència de figures de planejament ja aprovades definitivament i pendents d'acabar d'executar.

En segon lloc, l'article 5.1 de la Llei del Sector Elèctric, en quant a la necessitat de coordinació amb els plans urbanístics, no es refereix exclusivament al POUM, i l'exigida coordinació no queda impedida o condicionada de manera insalvable pel POUM. Seran els instruments de planejament derivat els que concretaran aquests aspectes

La norma es refereix a tots els instruments de planificació urbanística, tant generals com derivats i, tenint en compte que el planejament derivat concreta els usos i edificacions així com el repartiment dels espais (zones verdes, equipaments i vials), seran aquests els que hauran de tenir en compte aquestes infraestructures i sol·licitar els informes corresponents, doncs son els que permetran adequar el contingut d'aquests a la realitat física a existir.

D'altra banda, hauria de sol·licitar-se o elaborar-se un document on es prevegi la totalitat de possibilitats que poden existir en un moment futur, el que no es en cap cas objecte del POUM sinó del planejament derivat que en resulti.

TERCER.- SOBRE L'ESTUDI ECONÒMIC DE LES INFRAESTRUCTURES, LA PARTICIPACIO I EL DEURE DELS PROPIETARIS DE COSTEJAR-LES

És evident que si no es pot preveure la totalitat de situacions jurídiques urbanístiques particulars que poden existir en el desenvolupament del planejament general, no es poden concretar les despeses econòmiques que implicarien la seva execució.

En aquest sentit, seran els aspectes propis dels instruments de planejament derivat, inclosos els complementaris com projectes d'urbanització, els que determinaran les condicions de la xarxa elèctrica per atendre a les necessitats que s'hi prevegin.

En quant al deure de costejar i la participació dels propietaris afectats, cal determinar que es un principi rector del desenvolupament urbanístic.

Així es desprèn de l'article 42.2 TRLUC disposa que "*Els propietaris o propietàries de sòl urbà consolidat han d'acabar o completar a llur càrrec la urbanització necessària perquè els terrenys assoleixin la condició de solar, sota el principi del repartiment equitatiu de les càrregues i els beneficis urbanístics*".

I l'article 44.1.d) TRLUC, relatiu als deures dels propietaris en sòl urbà no consolidat i urbanitzable delimitat: "*Costejar i, si s'escau, executar i cedir a l'ajuntament o a l'administració que pertoqui, amb el sòl corresponent, totes les obres d'urbanització previstes en l'actuació, com també les infraestructures de connexió amb les xarxes generals de serveis i les d'ampliació i reforçament de les existents fora de l'actuació que aquesta demani*

per les dimensions i les característiques específiques, sens perjudici del dret de rebre el reintegrament de les despeses d'instal·lació de les xarxes de serveis amb càrrec a les empreses prestadores d'aquests serveis, en els termes que estableix la legislació aplicable”.

Per tant, l'obligació de costejar el cost de les actuacions correspon als propietaris *ex lege*, qualsevol que sigui la modalitat d'execució, pel que no es necessari preveure aquest deure a la documentació del POUM.

QUART.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Es proposa al Ple de l'Ajuntament de Bellvís, òrgan competent per la resolució de les al·legacions i l'aprovació inicial del document, la **desestimació de les al·legacions.**”

“JAUME ARDERIU SOLSONA

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

L'empresa JAUME ARDERIU SOLSONA ha formulat en data 14 d'octubre de 2022, al·legacions contra l'acord d'aprovació inicial del Ple de l'Ajuntament, en els següents termes: Falta de viabilitat social i econòmica al desenvolupament urbà proposat pel POUM.

SEGON.- SOBRE LA MANCA DE VIABILITAT ECONOMICA I SOCIAL DEL DESENVOLUPAMENT PREVIST AL POUM

L'ordenació urbana ha de respondre sempre i en tot cas a l'interès general. Així ho ha establert el Tribunal Suprem, citat a la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 2ª, Sentència 2352/2022 de 16 Juny 2022, Rec. 1799/2020:

“El TS, por ejemplo, en sentencia de 22/9/2011 recoge ” con remisión a otras anteriores - de 9 de marzo de 2011, 14 de febrero de 2007 y 28 de diciembre de 2005- que la potestaa para revisar o modificar el planeamiento es discrecional - ius variandi - de modo que, dentro de los márgenes establecidos en la normativa aplicable, el planificador urbanístico dispone de libertad para escoger, entre las distintas alternativas posibles, la que considere más conveniente para la mejor satisfacción del interés público. Libertad de criterio -no condicionada por derechos adquiridos, ni por compromisos anteriores de la Administración- que no puede ser sustituida, en su núcleo de oportunidad, por la distinta opinión o voluntad de los particulares, ni por la decisión de los órganos jurisdiccionales - artículo 71.2 de la Ley 29/1988, reguladora de ésta Jurisdicción [...] las potestades de planeamiento urbanístico se atribuyen por el ordenamiento jurídico con la finalidad de que la ordenación resultante, en el diseño de los espacios habitables, de sus usos y de sus equipamientos, y de las perspectivas de su desarrollo, ampliación o expansión, sirva con objetividad a los intereses generales; no los intereses de uno o de unos propietarios; ni tan siquiera los intereses de la propia Corporación Municipal [...] Igualmente, es de reseñar, por ejemplo, la STS de 20 de abril de 2011 (ECLI:ES:TS:2011: 2284 , RC 1735/2007) que precisa que: “La potestad para establecer, reformar o cambiar la planificación urbanística no es sólo una potestad, sino que constituye, además, un deber administrativo de inexorable cumplimiento cuando las

circunstancias del caso lo exijan, como señala el artículo 156.d) del Reglamento de Planeamiento. Estas circunstancias del caso vienen representadas por la satisfacción de los intereses generales, que pueden demandar los cambios precisos para mejorar y perfeccionar la ordenación del suelo. En definitiva, la potestad de planeamiento incluye la de su reforma o sustitución, para realizar los ajustes necesarios a las exigencias cambiantes del interés público. Esta doctrina tradicional, y consolidada por la jurisprudencia de esta Sala, sobre el ejercicio del "ius variandi" no está exenta de límites. Así, los contornos dentro de los cuales se ha de mover la decisión del planificador son, quizás el más significativo, la proscripción de la arbitrariedad, pues la decisión tiene un carácter discrecional, pero nunca arbitrario, de modo que resultan de aplicación las técnicas tradicionales del control de los actos discrecionales, como el control de los hechos determinantes, la motivación y no incurrir en desviación de poder. Además, ha de ajustarse en tal planificación al interés público que constituye el epicentro de toda su actuación, siempre tomando en consideración la función social que constitucionalmente cumple el derecho de propiedad, ex artículo 33.2 de la CE".

Els instruments d'ordenació urbanística tenen naturalesa reglamentària, en tant que són disposicions normatives que permeten estructurar i promoure les activitats econòmiques, socials i el benestar dels ciutadans. En definitiva, atendre als interessos generals que imposa l'article 103 CE.

En la formulació i creació, així com a la posterior aprovació i desplegament, dels instruments de planejament urbanístics generals i derivats, s'ha d'enfocar cadascun d'aquests a l'interès general.

Per tant, en el moment de preveure la viabilitat econòmica o social dels instruments s'han de tenir en compte els efectes que produirà al comú general i no únicament les circumstàncies particulars d'un dels destinataris, tret que els seus drets es trobin greument minvats o perjudicats i no existeixi una obligació o deure de suportar aquesta nova configuració o règim dels seus Drets.

Les al·legacions adduïdes posen de manifest la situació econòmica d'un particular en concret. Per l'interès general exposat anteriorment, aquestes s'han de tenir en compte en termes generals, sense centrar-se en la situació jurídica i econòmica individual d'un interessat.

L'article 95.4 TRLUC disposa que "*Són circumstàncies que justifiquen l'adopció de l'acora de revisió d'un pla d'ordenació urbanística municipal, sens perjudici de la tramitació d'una modificació puntual quan s'escaigui, les disfuncions entre les disposicions del pla d'ordenació urbanística municipal i les necessitats reals de sòl per crear habitatges o per establir activitats econòmiques*".

El municipi de Bellvís disposa actualment de NNSS, sense perjudici dels plans parcials aprovats i en fase d'execució. Aquest articulat resulta insuficient per atendre a les necessitats actuals de creixement del municipi.

Amb la finalitat de garantir la protecció de l'interès general, l'Ajuntament de Bellvís ha promogut la redacció d'un POUM que permetrà millorar l'ordenació urbanística del municipi. A més, permetrà la creació de nous habitatges.

El document "*Agenda d'actuacions i avaluació econòmica*" analitza la sostenibilitat econòmica del planejament. Sense perjudici del que es disposa en la mateixa, actualment en un període inflacionari com l'actual, el preu de l'habitatge ha experimentat un increment substancial. Tanmateix, i segons estadístiques de l'INE, el preu del sòl i de l'habitatge s'ha incrementat respecte dels anys anteriors, pel que la viabilitat econòmica, actualment, es considera adequada.

TERCER.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Es proposa al Ple de l'Ajuntament de Bellvís, òrgan competent per la resolució de les al·legacions i l'aprovació inicial del document, la **desestimació de les al·legacions.**"

" CARME MONCASÍ FALIP

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

La Sra. Carme Moncasí Falip formula al·legacions en contra de l'acord d'aprovació inicial del Ple de Bellvís en relació a la disconformitat de la classificació urbanística de la finca amb referència cadastral 001900600CG11F0001BO.

La interessada manifesta que el terreny en qüestió reuneix tots els requisits per a ser considerat com a sòl urbà directament, per trobar-se dins del teixit urbà i per comptar amb els serveis urbanístics bàsics.

SEGON.- SOBRE LA INCORPORACIÓ DINS DEL TEIXIT URBÀ

La finca en qüestió es troba situada davant la carretera de Bellvís – Bell-lloc, de titularitat de la Diputació de Lleida, on actualment hi consta una vorera construïda per la Diputació de Lleida l'any 2022.

En primer lloc, la carretera en qüestió ja es troba fora del sòl urbà, com ja apareixia a les NNSS de Bellvís. La vorera que es va construir l'any 2022 es va efectuar a càrrec de la Diputació de Lleida, sense que la interessada hagués col·laborat en la seva actuació urbanitzadora.

En segon lloc, la finca també confronta amb un vial de titularitat de l'ajuntament de Bellvís, construït l'any 2005. Aquest vial, d'acord amb el projecte, no consta la construcció de la vorera. Únicament existeix aquesta vorera degut a la instal·lació d'una estació transformadora i d'uns contenidors soterrats.

No obstant això, tot i que la finca confronta amb un vial i una carretera, el cert es que manca per acabar la tasca urbanitzadora al xamfrà entre aquests dos, coincidint amb una de les entrades a la finca en qüestió.

Per altra banda, la finca confronta al nord amb un terreny que té la consideració de sòl urbà. Aquesta configuració ve determinada per l'existència, anteriorment, de la caserna de la Guardia Civil. Actualment, i després de la venda de l'immoble, hi consta un taller mecànic.

Per últim, a l'est, confronta amb unes finques classificades com a sòl no urbanitzable.

Per tal que la finca es consideri incorporada dins del teixit urbà, s'ha de trobar dins d'aquest, de manera que per l'efecte urbanitzador, tingui una aparença clarament urbana.

Així ho ha determinat el Tribunal Suprem amb la sentència de 30-10-1990 (Ar. 8336):

“La clasificación de unos terrenos como suelo urbano [...] exige no simplemente el que los terrenos estén dotados de acceso rodado, abastecimiento de aguas, evacuación de aguas residuales y suministro de energía eléctrica con las características adecuadas para servir a la edificación que sobre ellos exista o se haya de construir, sino también, y sobre ello es ilustrativo el propio art. 21 a) y la Exposición de Motivos de la Ley 19/1975, de 2 de mayo, de reforma de la Ley sobre Régimen del Suelo y Ordenación Urbana de 12 de mayo de 1956 y hoy refundida con ésta en el texto aprobado por Real Decreto 1346/1976, de 9 de abril, que tales dotaciones las proporcionen los correspondientes servicios y que el suelo esté insertado en la malla urbana, es decir, que exista una urbanización básica constituida por unas vías perimetrales y unas redes de suministro de agua y energía eléctrica y de saneamiento de que puedan servirse los terrenos, y que éstos, por su situación, no estén desligados completamente del entramado urbanístico ya existente, el suelo del cual constituye sin duda alguna suelo urbano”.

Considerant que la inclusió dins de l'entramat urbà és un dels requisits indispensables, convé definir que és l'entramat urbà, element que es pot configurar com a un concepte jurídic indeterminat.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, de 13-2-1991 (Ar. 955), ponent D. Pedro Esteban Álamo, indica que l'entramat urbà és:

*“zona **aledaña a terrenos francamente urbanos** que, aun sin disponer rigurosamente de todos los servicios del artículo 78, posean varios de ellos o la facilidad de conexión o enganche con los mismos”.*

Per tant, a banda de l'aparença física de terreny urbà, és necessari que aquest es trobi rodejat i enclavat entre altres terrenys urbans, com si formes part d'una malla, sense que sigui suficient tocar o confrontar amb algun d'aquests.

De fet, aquest element de confrontació ho ha considerat la jurisprudència, a la sentència del Tribunal Suprem de 27 de juny de 2003, on disposa que:

“Si no cuenta con esos servicios un terreno no puede ser clasificado como suelo urbano, pero aun contando con ellos tampoco si, además, el terreno no se encuentra encuadrado dentro de la malla urbana, elemento que esta Sala pondera constantemente a fin de evitar

el crecimiento incontrolado del suelo urbano con base en el simple criterio de su proximidad a los servicios ya establecidos por el esfuerzo urbanizador ajeno (sentencias de 16 de abril de 2001, 17 de septiembre y 7 de junio de 1999 y las que en esta última se citan)”.

Com es pot observar a la documentació gràfica, el terreny en qüestió únicament limita amb el sòl urbà pel nord i pel sud, és a dir, per dos dels quatre costats en tractar-se d'una finca de característiques rectangulars. La resta de costats de la parcel·la limiten amb el sòl no urbanitzable, i ha estat així des de la proclamació de les NNSS de Bellvís.

És evident la voluntat de l'Ajuntament de Bellvís de mantenir com a no urbanitzable aquesta zona del municipi fins que l'actuació urbanitzadora, pels sistemes i modalitats corresponents, procedeixin a la urbanització de la zona. Així ho requereix a més la legislació bàsica, articles 7 i ss. del Reial Decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de sòl i rehabilitació Urbana.

Per tant, ja de primeres, no es pot presumir l'existència d'una integració a la malla urbana i per altra banda no queda acreditada aquesta integració, doncs la finca en qüestió no es troba envoltada de sòl urbà, únicament confronta amb dues zones de sòl urbà, però aquesta situació no implica el reconeixement d'integració en la zona urbana.

La pretensió suposaria un avantatge davant els qui duen a terme la transformació i urbanització del sòl a urbà, com cessions etc. que aquí s'obviarien, el que donaria lloc a una forma d'especulació del sòl vedat per la legislació urbanística. És més la pretensió suposaria consolidar una situació de sòl urbà consolidat i contrari a l'art. 21.3 del Reial Decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana: ***“Està en la situació de sòl urbanitzat el que, estant legalment integrat en una malla urbana conformada per una xarxa de vials, dotacions i parcel·les pròpia del nucli o assentament de població del qual formi part, compleixi alguna de les condicions següents: a) Haver estat urbanitzat en execució del corresponent instrument d'ordenació. b) Tenir instal·lades i operatives, d'acord amb el que estableix la legislació urbanística aplicable, les infraestructures i els serveis necessaris, mitjançant la seva connexió en xarxa, per satisfer la demanda dels usos i edificacions existents o que preveu l'ordenació urbanística, o poder arribar a disposar-ne sense cap altra obra que les de connexió amb les instal·lacions preexistents. El fet que el sòl sigui adjacent amb carreteres de circumval·lació o amb vies de comunicació interurbanes no comporta, per si mateix, la seva consideració com a sòl urbanitzat”***.

Encara més, la Sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 14 Dic. 2001, Rec. 7791/1997, ha fixat concretament que:

“No cabe clasificar como urbano un terreno que linda con urbanizaciones consolidadas pero que está separado de ellas por la voluntad del Municipio de mantener el suelo urbano en el límite de las urbanizaciones existentes. Dicho en otros términos: el suelo urbano no puede

expandirse necesariamente como si fuera una mancha de aceite mediante el simple juego de la colindancia de los terrenos con zonas urbanizadas, como advierte la sentencia de 12 Nov. 1999 a propósito de un caso de suelo no urbanizable. Y todo ello porque, como ya apuntó en similar sentido la sentencia de 3 Abr. 1996, en algún punto del terreno ha de estar el límite entre el suelo urbano y el no urbanizable cuando el planificador, usando su potestad, ha previsto el crecimiento urbano en otro lugar y no quiere interponer entre los dos un suelo urbanizable”.

En el mateix sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 1 de Juny de 2000, Rec. 2307/1995:

“Pues es claro que el suelo urbano se ha de acabar en algún punto físico del terreno, si no se quiere que la acción urbanizadora se extienda como fuego lento inexorable mediante el juego de la colindancia con zona urbanizada”.

Igualment la sentència Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 3ª, Sentència 663/2011 de 6 de Setembre de 2011, Rec. 484/2007:

“Que no cabe "confundir el suelo urbano con el suelo limítrofe no urbano " (STS, Sala 3ª, de 19 de diciembre de 2002, rec. 2517/99 , FJ 3º); Que " la integración en una malla urbana no viene dada por el mero hecho de que el terreno tenga fachada a vial pavimentado, sino por la existencia de hecho de una malla urbana continua... que comprenda los terrenos de que se trate " (S. de esta Sala y Sección de 2 de septiembre de 2002, rec. 313/99 , FJ 2º”.

Per altra banda, la confrontació amb el vial del Carrer Pla d'Urgell, insignificant per aquesta finca i sense acabar d'urbanitzar en el seu final, no constitueix un element integrador del teixit urbà, doncs tal i com requereix la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 7 de Juny de 1999, Rec. 3173/1992, aquest ha de tenir certa entitat i utilitat per finca en qüestió:

“En efecto se trata de un polígono irregular que limita en una muy pequeña parte de su perímetro con el Camino del Puente Viejo, que es el que aparece completamente urbanizado. No existen vías perimetrales que acrediten la inserción del terreno en la malla urbana del municipio, sino una simple y reducida colindancia con ese vial”.

Recordem aquí l'article 21.3 del Reial Decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana: ***“El fet que el sòl sigui adjacent amb carreteres de circumval·lació o amb vies de comunicació interurbanes no comporta, per si mateix, la seva consideració com a sòl urbanitzat”.***

En quant a la vorera existent a la carretera de Bellví a Bell-lloc, no es pot considerar que el fet de fer una vorera suposi una urbanització definitiva, doncs requereix que la urbanització disposi d'elements i sistemes que permetin urbanitzar el terreny, i no la simple creació de voreres.

“el suelo esté insertado en la malla urbana, es decir, que exista una urbanización básica constituida por unas vías perimetrales y unas redes de suministro de agua y energía

eléctrica y de saneamiento de que puedan servirse los terrenos" (sentencia del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentencia de 7 de Juny de 1999, Rec. 3173/1992)

Així mateix, aquesta vorera es situa en sòl no urbanitzable. La única vorera que es situa en sòl urbà la constitueix la del carrer Pla d'Urgell, que per altra banda, no esta acabada definitivament, doncs manca la part del xamfrà, i no aporta cap utilitat a la finca en qüestió, confrontant puntualment en un dels perímetres de la parcel·la (però no en la totalitat d'aquest perímetre.

I la sentència del Tribunal Superior de Justícia del País Vasco, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 2ª, Sentencia 572/2015 de 9 Dic. 2015, Rec. 281/2014, citant la sentència del Tribunal Suprem 10.7.2012 (rec. 1243/09 -Ponent Sr. Peces Morate):

"La Jurisprudencia del Tribunal Supremo anteriormente expuesta gráficamente señala que el suelo urbano no puede ser como una mancha de aceite que se extiende al infinito, y es que en un determinado punto del suelo urbano deja de serlo y la proximidad o colindancia al suelo urbano "per se" no puede traspasar la clasificación al suelo contiguo [...] El Tribunal Supremo ha denegado el carácter de suelo urbano cuando lo único apreciable es una colindancia con vial (STS Sala 3ª 7 de junio 1999) o carretera pero no vías perimetrales que rodean un entramado urbano".

Per tant, l'adquisició de la classificació com a sòl urbà d'una finca per la força dels fets no és una condició que s'ha de presumir, ans el contrari, ha de ser interpretada de manera restrictiva i en connivència amb la voluntat del propi municipi de mantenir o no aquella zona com a sòl no urbanitzable, com és el cas d'acord amb el plànol de zonificació.

En aquest sentit la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 3ª, Sentencia 663/2011 de 6 de Setembre de 2011, Rec. 484/2007:

"c*) Que la **carga de la prueba de la condición de suelo urbano** corresponde al recurrente que así lo afirma (S. de Sala y Sección de 10 de diciembre de 2008, rec. 625 /2006 , FJ 4º, y las que cita)*".

TERCER.- SOBRE ELS SERVEIS URBANÍSTICS BÀSICS DE LA FINCA EN QÜESTIÓ

El segon dels arguments que manifesta l'interessada és que la finca disposa de tots els serveis urbanístics bàsics que preveu l'article 26 TRLUC. En aquest sentit, l'article 26 TRLUC remet indirectament a l'article 27 TRLUC: "*Serveis urbanístics bàsics: a) La xarxa viària que tingui un nivell de consolidació suficient per permetre la connectivitat amb la trama viària bàsica municipal. b) Les xarxes d'abastament d'aigua i de sanejament. c) El subministrament d'energia elèctrica*".

En primer lloc, i sense perjudici de l'exposat anteriorment, ja no compleix les condicions de l'article 26 doncs no consta que el terreny es trobi integrat en el teixit urbà. No obstant això, convé analitzar les condicions d'aquests serveis bàsics que la interessada al·lega.

Manifesta que la seva finca disposa de “*els serveis de sanejament, aigua i electricitat*”. Segons l’informe tècnic, aquesta finca disposa dels serveis esmentats. No obstant, l’apartat 2 de l’article 27 TRLUC estableix una condició addicional a aquests serveis: “*Els serveis urbanístics bàsics han de tenir les característiques adequades per a l’ús del sòl previst pel planejament urbanístic que el classifica*”.

En tant que la interessada sol·licita que siguin considerats com a sòl urbà, els serveis han d’esser adequats per aquest ús i per la classificació del sòl. En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala 3^a, de 14 de gener de 2010, rec. 6836/2005:

“Se funda por tanto en la “fuerza normativa de lo fáctico”, de tal manera que el planificador no puede clasificar como urbano el suelo que carezca de esos servicios urbanísticos, debiendo clasificarlo como tal en el caso contrario. Siempre y cuando dichos servicios resulten de características adecuadas para los usos previstos en el planeamiento y la parcela en cuestión se integre dentro de la “malla urbana” de la ciudad(SS TS de 23 de noviembre de 2004 -RC 5823 / 2000 - y 17 de julio de 2007 -RC 7985/2003 -)”.

En el mateix sentit la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 3^a, Sentència 663/2011 de 6 de Setembre de 2011, Rec. 484/2007:

“En definitiva, de lo actuado no cabe colegir la condición de suelo urbano de la finca de los actores, no constando que los servicios básicos necesarios para ello tengan las características adecuadas, ni hallándose el terreno en cuestión integrado en la malla urbana, sino situado en el límite exterior de dicha malla”.

Vist l’informe del Tècnic Municipal, de data 12 de maig de 2023, s’informa en el mateix que “*Per tot l’exposat anteriorment, i d’acord amb l’article 27 del TRLUC, es pot concloure que els únics serveis urbanístics bàsics existent a l’entorn d’aquesta parcel·la són la xarxa de col·lectors presents al c/Pla d’Urgell i la xarxa viària*”.

Això és així perquè les actuacions urbanitzadores no han posat a disposició d’aquesta finca els serveis urbanístics bàsics, sinó que deriven directament d’actuacions concretes individuals que han permès la seva connexió. De fet, el col·lector esmentat únicament ho és respecte de les aigües pluvials (Col·lector D400), per tant no ho és a efectes de sanejament de les instal·lacions o edificacions internes de la finca.

En el mateix sentit, la vorera, que es troba en situació d’inacabada: “*Com es pot observar també en aquesta imatge, a la cruïlla d’aquest vials no conflueix la pavimentació de les respectives voreres*” (Pàg. 2 Informe Tècnic).

Per altra banda, cal tenir en compte que a més a més de l’adequació dels serveis bàsics, que aquests serveis de que disposa han d’estar establerts per l’acció urbanitzadora i que aquesta acció urbanitzadora ha tingut per objecte dotar dels mateixos a aquella finca, de

manera que s'excloquin totes aquelles finques que, encara que per proximitat o per obres efectuades amb ocasió de la urbanització (però fora de la seva finalitat) impliquin gaudir d'aquests serveis.

Així ho ha fixat el Tribunal Suprem, a la Sentència de 1 de Juny de 2000, Rec. 2307/1995:

“Pues es claro que el suelo urbano se ha de acabar en algún punto físico del terreno, si no se quiere que la acción urbanizadora se extienda como fuego lento inexorable mediante el juego de la colindancia con zona urbanizada; el suelo urbano llega hasta donde lleguen los servicios urbanísticos que se han realizado para la atención de una zona urbanizada, y ni a un metro más.”

Igualment a la sentència del Tribunal Superior de Justicia del País Vasco, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 2ª, Sentència 572/2015 de 9 Dic. 2015, Rec. 281/2014, citant la sentència del Tribunal Suprem 10.7.2012 (rec. 1243/09 -Ponent Sr. Peces Morate):

“En la línea ya expuesta, las sentencias de 6 de marzo , 26 de mayo 21 de julio y 18 de diciembre de 1997 y 13 de mayo de 1998 insisten en la necesidad tanto de que los terrenos se encuentren insertos en la malla urbana como en la de que cuenten con los servicios apropiados.

No es suficiente, se ha dicho, que ocasionalmente tengan los servicios urbanísticos a pie de parcela, porque pasen por allí casualmente, sino que deben estar dotados de ellos porque la acción urbanizadora haya llegado al lugar de que se trate.”

La Jurisprudencia del Tribunal Supremo anteriormente expuesta gráficamente señala que el suelo urbano no puede ser como una mancha de aceite que se extiende al infinito, y es que en un determinado punto del suelo urbano deja de serlo y la proximidad o colindancia al suelo urbano "per se" no puede traspasar la clasificación al suelo contiguo.

En el caso, el suelo está en frente de suelo urbano, nada más, tiene lo servicios que aprovecha de la urbanización continua pero no porque la acción urbanizadora haya llegado al otro frente de la vía o calle Cántaro.

El Tribunal Supremo ha denegado el carácter de suelo urbano cuando lo único apreciable es una colindancia con vial (STS Sala 3ª 7 de junio 1999) o carretera pero no vías perimetrales que rodean un entramado urbano”.

I la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 1 de Juny de 2000, Rec. 2307/1995:

“El artículo 78, a) del Texto Refundido de la Ley del Suelo de 9 Abr. 1976 (así como el 81.2, en caso de ausencia de Plan) exige que el terreno "cuenta" con los servicios, no que los servicios estén más o menos próximos; en otro caso, sería imparabile la urbanización, que avanzaría a saltos de 100 m indefinidamente”.

S'ha d'entendre que l'expressió "*disposi (cuente)*" no correspon a que la finca disposi d'aigua, electricitat i sanejament, sinó que aquests serveis hagin estat posats a disposició de la finca per l'actuació urbanitzadora, i no per una casualitat o actuació individual del subjecte.

A més, la no integració en el teixit urbà de la finca té una íntima, però no exclusiva ni aplicable a totes les situacions, relació amb la manca de serveis. En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 7 de Juny de 1999, Rec. 3173/1992:

"Es más discutible que cuente con suministro de energía eléctrica, pues no puede considerarse tal la red de alta tensión que atraviesa la finca y la de baja tensión de que pudiera servirse, se dice en el informe pericial que «está disponible desde la red que llega a las parcelas colindantes», pero no se especifica su situación exacta, pero lo que resulta incuestionable, a la vista del plano de situación que se acompaña al citado informe pericial, es que la finca de la recurrente no está lo suficientemente integrada en el entramado urbano del municipio para ser clasificada como suelo urbano".

En aquest sentit, l'informe tècnic manifesta que les actuacions urbanitzadores realitzades en aquella zona, pel que respecta als serveis urbanístics bàsics, tenien com a finalitat l'abastiment de finques d'altres plans parcials desenvolupats, inclosa la finca nord on existia anteriorment la caserna de la Guardia Civil i que sempre ha tingut la consideració de sòl urbà d'acord amb les NNSS de Bellvís:

Com a exemple, serveix la situació de la farola existent a la vorera de la cara sud de la finca (vorera inacabada i precisament per això, sense aportar utilitat a la finca en qüestió): "*Per que fa a la farola, aquesta penja de la xarxa d'enllumenat públic de la vorera de la residència geriàtrica*" (Pàg. 2 Informe Tècnic).

Igualment la connexió elèctrica de la finca, on s'esmenta a l'Informe que "*la parcel·la amb la que llinda a nord, s'hi emplaça una torre de MT, de la qual parteix una línia aèria que dona subministre a aquesta parcel·la i a l'habitatge situat dins els SUDr-1*" (Pàg. 2 Informe Tècnic).

Per últim, en quant als sistemes de sanejament, l'informe tècnic manifesta que s'aprecien com a serveis: uns "*col·lectors de residuals i pluvials que discorren soterrats per la calçada del c/Pla d'Urgell*" (Pàg. 2 Informe Tècnic). No obstant, aquests no tenen connexió directa amb la finca en qüestió, fet que reforça la tesis de que el procés urbanitzador no ha emparat a la finca en qüestió i que per tant no disposa dels serveis urbanístics bàsics derivats d'una acció urbanitzadora.

En conclusió, la finca en qüestió no es troba integrada dins de la malla urbana. Per una banda, ja des de les NNSS de Bellvís es va posar de manifest la voluntat d'excloure aquestes finques del SU. Ha estat l'actuació de l'administració i d'altres interessats, a partir dels procediments i accions urbanitzadores, els que han transformat la realitat física existent.

No obstant, el límit del sòl urbà actualment definit no permet considerar que la finca es trobi dins de la malla urbana doncs la finca únicament limita amb el sòl urbà per dos costats, tenint vorera únicament en un d'aquests (el que li podria donar l'aspecte d'urbanitzat).

I es precisament aquesta vorera, i la de la carretera de la Diputació de Lleida, la que li pot atorgar una aparença d'urbanitzat i, per tant i en aplicació del caràcter reglat del sòl urbà, l'adquisició d'aquesta classificació. No obstant, i a la vista de la jurisprudència exposada, la vorera ha de tenir una utilitat per la finca.

Així doncs, la vorera del sud no aporta cap utilitat a la finca (de fet està inacabada) i la de la carretera de la Diputació no aporta cap utilitat ni incorpora serveis ni es troba completament urbanitzada (per exemple, manquen les faroles), a part de que la vorera en qüestió es troba en SNU.

En segon lloc, tampoc es pot considerar com a urbana perquè els serveis de que disposa ni són adequats a l'ús de la finca que es pretén ni han estat posats a disposició d'aquesta finca per raó de les accions urbanitzadores. En efecte, es tracta que els serveis urbanístics s'emplacin a les finques per raons intencionades i no per raons d'oportunitat.

És a dir, únicament ha de considerar-se que la finca té serveis quan l'acció urbanitzadora ha conduït les canalitzacions i demès sistemes a la finca expressament i no quan, per trobar-se pròximament, ha existit una connexió fortuïta o oportunista respecte d'aquests.

I encara disposant de serveis, és necessari que la finca en qüestió disposi de serveis adequats. Així, la tipologia de connexió, els materials o el mateix emplaçament dels elements tècnics per dur a terme la connexió (generalment, registres a peu de vorera) han d'estar correctament instal·lats i donar la convicció que la finca en qüestió disposa dels serveis i que ha existit una labor urbanitzadora per transformar l'espai, no únicament una aparença superficial.

QUART.- CONEIXEMENT I EVIDÈNCIES DE LA SEVA CLASSIFICACIÓ COM A SÒL NO URBANITZABLE

Consta als arxius de la Secretaria d'aquesta Ajuntament un acord entre el Sr. Ramón Niubó Solé, de data 26 de març de 2010, on es realitza una regularització dels límits de la finca en qüestió, degut a l'actuació urbanitzadora de l'Ajuntament del vial Carrer Pla d'Urgell.

En el mateix, el titular reconeix la seva condició de finca de sòl no urbanitzable o rústica, com apareix en el punt primer.

Per tant, el titular ja va reconèixer, inclús després de la urbanització del carrer Pla d'Urgell (recordar que aquest es va realitzar l'any 2005 i que aquest acord és 5 anys després de la consolidació de la urbanització), la condició de sòl no urbanitzable de la seva finca.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós Administratiu, Secció 5ª, Sentència de 3 de Febrer de 2003, Rec. 6134/1999:

“Pero es obvio, que de las escrituras de adquisición de las fincas, no menos que de los documentos fotográficos, aportados a los Autos se desprende con meridiana claridad el carácter de suelo rústico de la superficie prevista en el Convenio, para el proyecto de Centro Comercial.

Tal carácter de suelo rústico determina la imposibilidad legal de que por la Administración pueda ser declarado o reconocido como urbano, en base al carácter reglado de éste, ni pueda otorgar las licencias o autorizaciones derivadas del verdadero carácter rústico del terreno aquí contemplado --no urbanizable--”.

Aquest reconeixement per part del titular suposa una clara actuació contrària als actes propis.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 2^a, Sentència 399/2020 de 16 Jul. 2020, Rec. 1137/2017:

“Tampoco cabría entender que se habría vulnerado la doctrina de los actos propios. Así, la STS de 5 de enero de 1999 (Rec. 10679/1990) señala: “(...)

En la S.T.C. de 21 de abril de 1988, se afirma que la llamada doctrina de los actos propios o regla que decreta la inadmisibilidad de venire contra factum proprium, surgida originariamente en el ámbito del Derecho privado, significa la vinculación del autor de una declaración de voluntad generalmente de carácter tácito al sentido objetivo de la misma y la imposibilidad de adoptar después un comportamiento contradictorio, lo que encuentra su fundamento último en la protección que objetivamente requiere la confianza que fundadamente se puede haber depositado en el comportamiento ajeno y la regla de la buena fe que impone el deber de coherencia en el comportamiento y limita por ello el ejercicio de los derechos objetivos”.

Su aplicación precisa de un comportamiento con plena conciencia de crear, definir, fijar, modificar o extinguir una determinada situación jurídica, de manera que dicha doctrina no resulta aplicable cuando la significación de los precedentes fácticos que se invocan tiene carácter ambiguo o inconcreto o carecen de la trascendencia que se pretende para producir el efecto jurídico”.

CINQUÈ.- PROTECCIÓ DE L'INTERÈS GENERAL

L'article 103 CE disposa que *“La Administración Pública sirve con objetividad los intereses generales y actúa de acuerdo con los principios de eficacia, jerarquía, descentralización, desconcentración y coordinación, con sometimiento pleno a la ley y al Derecho”.*

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Suprem, Sala Tercera, de lo Contenciós administratiu, Secció 5^a, Sentència de 14 Juny 2011, Rec. 3828/2007, va determinar que:

“Esta Sala ha declarado en reiterada jurisprudencia que la potestad de planeamiento, aún siendo discrecional, se circunscribe a un fin concreto: la satisfacción del interés público, hallándose condicionada al mismo tiempo por los principios de interdicción de la arbitrariedad e igualdad consagrados en los artículos 103.1, 9.3 y 14 de la Constitución.

Les decisions de l'administració pública han de tenir per finalitat garantir que els interessos generals siguin preservats, i la funció urbanitzadora, unida a la funció social de la propietat que reconeix l'article 33 CE, ha de aconseguir aquests objectius.

L'estructura urbanística del municipi de Bellvís ha de garantir la mobilitat, la seguretat, la correcta distribució de càrregues i l'àmbit econòmic dels particulars, qui en definitiva gaudiran dels resultats obtinguts a través d'aquesta.

La situació que manifesta la interessada suposa crear un conflicte amb aquest interès públic, doncs si es reconeix aquesta circumstància a aquesta finca, res impedeix que pugui reconèixer-se aquesta a la resta de confrontants.

Això, no obstant l'argumentat anteriorment en sentit contrari, implicaria la creació d'una macro-illa dins del pla urbanístic que perjudicaria greument tots els interessos descrits anteriorment. D'aquesta manera, es dificultaria la circulació de veïns, l'ordenació de les propietats d'acord amb l'estructura actual, el perjudici econòmic per part dels propietaris en resultar terrenys o parcel·les amb mancances evidents, entre altres.

En aquest sentit, l'informe tècnic manifesta que: *“Amb bon criteri el POUM delimita per aquest àmbit un sector de sòl urbanitzable delimitat, com a única via per la qual aquests terrenys puguin arribar a assolir la condició de solars o de sistemes urbanístics”*. (Pàgs. 4 i 5 Informe Tècnic).

Per tant, en la preservació de l'interès general, és necessari incloure aquesta propietat encara no classificada com a sòl urbà, per a que participi de l'acció urbanística i contribueixi a la creació d'un espai ordenat i sistemàtic, coherent amb l'estructura urbanística del municipi i que garanteixi els interessos del comú dels veïns i, en particular, l'interès general.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 2^a, Sentència 401/2005 de 13 Abr. 2005, Rec. 90/2005:

“En el caso presente la suspensión del Acuerdo recurrido ocasionarían un grave perjuicio al interés general punto en el que resulta de aplicación la doctrina Jurisprudencial según la cual la ejecución de los instrumentos de planeamiento es una exigencia de interés general”.

I la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Andalusia de Màlaga, Sala de lo Contenciós Administratiu, Secció 1^a, Sentència 296/2017 de 27 de Febrer de 2017, Rec. 574 /2015:

“Pues bien, sobre la base de corresponder la concreta delimitación de unidades de ejecución a la esfera de la discrecionalidad administrativa cualquier modificación de la

predeterminada, como es el caso, por un instrumento de planeamiento general tiene que venir objetivamente justificada por el interés general y fundarse en el mejor cumplimiento de los principios y fines de la actividad pública urbanística y de las reglas y estándares de ordenación regulados en la Ley 7/2002 (art 36.2.a.1ª del referido Cuerpo legal) siendo que, con independencia de la mayor o menor conveniencia de mantener la delimitación de unidades de ejecución o de dividir la EU - DA-34 "Doñana" en dos unidades de ejecución diferenciadas lo que no podría autorizarse, en ningún caso, es la segregación de la parcela de D. Luis María para reputarla como suelo urbano no consolidado no incluido en unidad de ejecución ni en área de reparto sin atacar frontalmente los más básicos principios de la legislación urbanística, entre los que se encuentra la actuación a través de unidades de ejecución, precisamente como instrumento que garantiza la más equitativa distribución entre los propietarios afectados de los beneficios y cargas y la gestión homogénea de la unidad de ejecución correspondiente, lo que no podría lograrse si se dejase a cada propietario acometer las actuaciones de urbanización y edificación de forma aislada, por más que asuma el compromiso de afrontar las cargas urbanísticas que le correspondran.

[...]

Y, justamente, puntualiza la STS 12 diciembre 2013 citada, una de las exigencias resultantes de la aplicación de la equidistribución en el momento del planeamiento reside en la determinación del ámbito de las unidades de ejecución previstas en los planes, resultando obvio que " las unidades de ejecución han de delimitarse de forma que permitan el cumplimiento conjunto de los deberes de cesión y urbanización en la totalidad de su superficie. Se trata incluso de un criterio reconocido incluso legalmente (...)".

SISÈ.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Per tot l'exposat, procedeix **desestimar les al·legacions** formulades per la Sra. Carme Moncasí Falip, en el sentit de classificar la zona com a sòl urbà d'ús residencial."

SEGON.- Estimar parcialment les següents al·legacions:

"J. RAMON SOLÉ LLOBET

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

El Sr. Ramon Solé Llobet formula al·legacions en contra de l'acord d'aprovació inicial del Ple de Bellvís en relació a la voluntat de no voler formar part del PAU 5.

SEGON.- ESTIMACIÓ DE L'AL·LEGACIÓ

L'interessat manifesta la seva voluntat de no voler formar part del PAU 5 i mantenir les seves finques classificades com a sòl no urbanitzable.

Considerant que el PAU 5 està integrat pels propietaris anteriors i que aquests també han sol·licitat la seva eliminació mantenint la regulació continguda a les NNSS de Bellvís, procedeix la seva eliminació i manteniment del règim anterior (NNSS).

TERCER.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Estimar parcialment les al·legacions formulades pel Sr. RAMON SOLÉ LLOBET, en el sentit d'eliminar del POUM el PAU 5, retornant a la regulació prevista a les NNSS.”

“RAMON CERDÀ MOTA, MARTA VERICAT SABATÉ, MARIA CERDÀ VERICAT I MARTA CERDÀ VERICAT

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

Els interessats presenten al·legacions en contra de l'acord d'aprovació inicial del Ple de Bellvís considerant que el POUM no reflexa la realitat de la situació urbanística de les seves propietats.

SEGON.- SOBRE LA INADEQUACIÓ D'UN PLANTEJAMENT QUE NO TÉ EN COMPTE EL PLANEJAMENT VIGENT

Manifesten els interessats que la seva propietat no figura regulada al POUM amb les mateixes característiques que li atorga el planejament vigent (NNSS). Efectivament, existeix un canvi de classificació urbanística en tant que actualment, i d'acord amb les NNSS, té la consideració de sòl no urbanitzable i per mitjà del POUM passava a tenir una consideració de sòl urbà no consolidat per manca de la urbanització i de les rasants (*vid.* art. 105.1 i plànols d'informació POUM Bellvís).

Disposa l'article 31.2 TRLUC disposa que *“El sòl urbà consolidat esdevé no consolidat quan el planejament urbanístic general el sotmet a actuacions de transformació urbanística incorporant-lo en sectors subjectes a un pla de millora urbana o en polígons d'actuació urbanística, o quan deixa de complir les condicions de les lletres b i d de l'article 29 com a conseqüència de la nova ordenació”*.

Per tant, un cop inclòs dins d'un PAU, el sòl passa a ser classificat com a urbà (no consolidat) en tant que els PAUs només poden aplicar-se en zones urbanístiques amb classificació d'urbana. A més, i fins a l'efectiva execució que permeti adquirir la condició d'urbà consolidat o solar, es susceptible d'usos i obres provisionals, ex article 53 TRLUC.

La voluntat dels interessats és que la classificació urbanística i la qualificació dels espais es mantingui d'acord amb les NNSS de Bellvís. Aquestes preveuen una classificació urbanística de Sòl No Urbanitzable (SNU) i la qualificació de dos construccions en *“Equipaments Esportius (ED)”*.

No és objecte d'aquest expedient ni d'aquest informe analitzar si la construcció es troba o no en situació de volum disconforme o de fora d'ordenació.

Si es té en compte la potestat reglamentària a l'àmbit urbanístic, a banda de ser discrecional, té un component obligat, com ha fixat el TS a la sentència de 20 d'abril de 2011 (ECLI:ES:TS:2011: 2284 , RC 1735/2007):

“La potestad para establecer, reformar o cambiar la planificación urbanística no es sólo una potestad, sino que constituye, además, un deber administrativo de inexorable cumplimiento cuando las circunstancias del caso lo exijan”, la creació del PAU 5 obeeix essencialment a la millora urbanística de la zona, que per altra banda, consisteix en el final del nucli urbà. Per aquest motiu, l'Ajuntament va crear el PAU 5.

No obstant, l'interès general queda igualment protegit sense la constitució d'aquest, i per tant, fent us de la discrecionalitat, pot escollir l'Ajuntament l'eliminació d'aquest PAU 5.

TERCER.- RESTA D'AL·LEGACIONS

No es necessari entrar a resoldre la resta d'al·legacions en tant que aquesta Secretaria considera que degut a la poca transcendència que implicaria pel municipi aquest sector i que l'interès general no es veuria perjudicat, en salvaguarda del dret de propietat dels titulars dels terrenys afectats pel PAU 5, s'ha d'estimar la primera de les al·legacions, eliminant el PAU 5, retornant als aspectes urbanístics de les NNSS i per tant, perdent l'objecte la resta de les al·legacions.

QUART.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Estimar parcialment les al·legacions formulades pels Srs. RAMON CERDÀ MOTA, MARIA VERICAT SABATÉ, MARIA CERDÀ VERICAT I MARTA CERDÀ VERICAT, en el sentit d'eliminar del POUM el PAU 5, retornant a la regulació prevista a les NNSS, incorporada al POUM i en tot cas, a les particularitats incorporades en aquest.”

TERCER. Estimar les següents al·legacions:

“JOSÉ LUÍS VITERI ALDECOA

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

El Sr. José Luís Viteri Aldecoa ha formulat en data 13 d'octubre de 2022, al·legacions contra l'acord d'aprovació inicial del Ple de l'Ajuntament, manifestant que la descripció gràfica del POUM comet un error en la qualificació urbanística d'una petita finca.

En concret, posa de manifest que així com la parcel·la cadastral 8155401CG1185N0001MF té la consideració d'urbana, la parcel·la cadastral 25061A00400001 també ho ha d'esser.

Efectivament, examinada la documentació gràfica que consta a les NNSS de Bellvís, consta ambdues finques com a urbanes, pel que s'ha de procedir a la modificació de la documentació gràfica en el sentit que addueix l'interessat, com si d'un error material es tractés.

SEGON.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Es proposa al Ple de l'Ajuntament de Bellvís, òrgan competent per la resolució de les al·legacions i l'aprovació inicial del document, la **estimació de les al·legacions.**”

“ROSA Mª MONCASÍ MAZARICO I JOSEP ANTON SERRANO SOLSONA

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

Ambdós interessats presenten i signen un escrit d'al·legacions conjuntament on posen de manifest que son propietaris de les parcel·les cadastrals 102 i 199 del polígon 19 de Bellvís i que la documentació gràfica considera una petita part de les seves finques com a urbanes. Sol·licita, finalment, que el límit del sòl urbà amb el sòl no urbanitzable sigui la mateixa línia divisòria de les finques que els hi pertanyen.

L'equip redactor del POUM ha comprovat que a petita escala, el sòl urbà es troba limitat pels lindars de la propietat, tot i que a escala normal tingui l'aparença d'afectar a les seves finques. En qualsevol cas, les seves finques no formen part del sòl urbà i en aquest sentit procedeix estimar l'al·legació.

SEGON.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Es proposa al Ple de l'Ajuntament de Bellvís, òrgan competent per la resolució de les al·legacions i l'aprovació inicial del document, la **estimació de les al·legacions.**”

“FRANCISCO XAVIER MITJANS NIUBÓ I RAMON MITJANS NIUBÓ

PRIMER.- OBJECTE DE LES AL·LEGACIONS

Els Srs. Francisco Xavier Mitjans Niubó i Ramon Mitjans Niubó formulen al·legacions en contra de l'acord d'aprovació inicial del Ple de Bellvís en relació a la disconformitat de la qualificació de les parcel·les i dels habitatges que es troben edificats a l'Av. de Bell-lloc números 16 i 18.

SEGON.- ESTIMACIÓ DE L'AL·LEGACIÓ

La realitat existent en aquella zona implica que les finques en qüestió, d'esser qualificades com a sòl industrial, implicaria una incompatibilitat amb l'ús que actualment s'hi esta duent a terme.

La planificació urbanística té per objecte garantir el correcte desenvolupament del municipi de Bellvís, raó per la qual ha de contribuir a la protecció de l'interès general i en la mesura de lo possible, regularitzar i preservar la legalitat de les construccions i usos.

L'illa en la que s'emplacen queda qualificada íntegrament pel POUM sota la clau 7a, industrial històric. Atesa aquesta situació, els interessats sol·liciten que les seves parcel·les siguin qualificades en coherència amb la realitat, proposant-les com a subzona 6a, pel fet de tractar-se, com s'ha esmentat, d'edificacions unifamiliars aïllades.

Tenint en compte que l'Av. de Bell-lloc amb el temps ha esdevingut un vial eminentment residencial, i atenent a la realitat edificada, resulta coherent atendre aquest canvi de qualificació sol·licitat.

TERCER.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

Estimar les al·legacions formulades pels Srs. FRANCISCO XAVIER MITJANS NIUBÓ I RAMON MITJANS NIUBÓ, en el sentit de qualificar la zona com a subzona 6a, pel fet de tractar-se, com s'ha esmentat, d'edificacions unifamiliars aïllades.”

“JOSEP MARIA SANDIUMENGE I JOSEP RAMON SERRANO TORNÉ

En data 14 d'octubre de 2022 els Srs. Josep M. Sandiumenge i Josep R. Serrano formulen al·legacions al POUM de Bellvís, les quals s'estimen en els termes exposats a l'informe tècnic dels redactors del POUM, i que es transcriu: *“L'al·legant manifesta que el límit oest dels arcs, configurat pel PAU-2A, no acaba de tancar el nucli per la seva banda ponent, i que, a més, deixa sense accés a dues finques rústiques que actualment troben en ús, les dels seus representats, els quals es veuen afectats per aquesta delimitació.*

El magatzem agrícola edificat en una de les finques, amb la proposta del PAU-2A, queda a una distància que no compleix la distància als límits de finca rústica de l'edificació existent, essent impossible ampliar-lo en la línia de l'edificació actual i quedant en situació de volum disconforme amb el planejament.

Es proposa modificar la delimitació del PAU-2A, escairant-ne la límit oest, afectant només un sòl propietari, augmentant la superfície edificable per poder albergar la totalitat d'una edificació existent, amb l'objectiu d'augmentar la viabilitat econòmica del sector i no afectar les edificacions existents. Amb aquesta ordenació proposada es poden conservar els accessos actuals a les finques rústiques resultants, alhora que l'edificació existent veïna no queda en situació de volum disconforme amb el planejament.

El POUM es basa en un model d'implantació urbana de continuïtat amb l'existent, basant-se en l'evolució històrica del municipi, conservant i incorporant aquells trets que caracteritzen el teixit urbà preexistent. En el cas dels Arcs, es planteja una ocupació del territori periurbà que acabi de satisfer-lo, escairant els seus límits clarificant la transició entre l'espai urbà i l'extensa plana agrícola que l'envolta i el caracteritza. Es pretén dotar uniformement el municipi de nova oferta de sòl, ampliant les illes que ja es troben configurades, seguint les directrius de desenvolupament urbà que ja estan definides actualment.

D'acord amb aquestes directrius del POUM i les manifestacions fetes per l'al·legant, es considera que la proposta aportada a relació a la delimitació del PAU-2A compleix amb més encert el model pretès pel POUM, d'implantació urbana de continuïtat amb l'existent”.

QUART. Aprovar provisionalment el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Bellvís amb les modificacions resultants dels tres apartats anteriors.

CINQUÈ. Elevar l'expedient diligenciat a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Lleida, amb la finalitat de que resolgui sobre la seva aprovació definitiva.

SISÈ. Comunicar a l'òrgan ambiental l'aprovació definitiva del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, el lloc on es posarà a la disposició la documentació que ho forma i la identificació de l'òrgan responsable del seguiment del Pla.

SETÈ. Publicar la documentació establerta en l'article 28 de la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'Avaluació Ambiental de Plans i Programes, en relació amb l'article 26 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

VUITÈ. D'acord amb el que disposa l'article 74 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, considerant que l'acord de suspensió de Llicències urbanístiques era de data 8 de juliol de 2022, s'aixeca la suspensió de llicències urbanístiques amb efectes del dia 22 de juliol de 2022*.*

NOVÈ. Ordenar la publicació del present acord de conformitat amb el que disposa la legislació aplicable.

I per deixar-ne constància, als efectes oportuns en l'expedient de la seva raó, d'ordre i amb el V.º B.º de l'Alcaldia, amb l'excepció prevista en l'article 206 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, s'expedeix la present.

B) ACTIVITAT DE CONTROL

No hi ha assumptes

C) PRECS I PREGUNTES

No hi ha assumptes

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT

